ចុះបើព្រះអង្គរត់ចោលតំណែង រត់ចោលកូនៗទៅហើយ តើឲ្យធ្វើដូចម្ដេចទៅ ? ដូ-ច្នេះវាសនាជំរុញគេចមិនផុត លោកត្រូវតែផ្សងព្រេងជាចុងក្រោយបង្អស់ ត្រូវតែលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ដើម្បីជាតិ ។

ក្នុងពេលដែលប្រទេសខ្មែរកំពុងឆ្លងកាត់ភ្នក់សង្គ្រាម លោកសេនាប្រមុខលន់-នល់យល់ច្បាស់ណាស់ថា គឺយួនហាណូយទៅដែលឆ្លៀតឱកាសនេះ បញ្ជាឲ្យប្អូនដូយវាយកំទេចសម្លាប់ខ្មែរ ព្រោះវាមានតែផែនការព្រាងទុកជាស្រេច ត្រូវតែក្រឡៃមុខប្រទេសកម្ពុជា ឲ្យទៅជាកុម្មុយនិស្តឥណ្ឌូចិន « មិនមែនធ្វើសង្គ្រាមជាមួយសម្ដេចសីហនុទេ! » ។

ដូច្នេះគ្រប់ៗសុន្ទរកថារបស់លោក លោកតែងតែដាស់តឿនរំលឹកប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរថា យើងត្រូវប្រយ័ត្ននូវគ្រោះថ្នាក់នៃពួកទមិឡ ! ។ បើពេលណាពួកវាទទួលជ័យជំនះ វានឹងប្ដូរមុខកម្ពុជាទៅតាមមនោគមវិជ្ជារបស់វា ។ វានឹងកសាងកម្ពុជាថ្មីលើគំនរផេះគំនរឆ្អឹងនៃរាស្ត្រខ្មែរជាមិនខាន ។ « តើយោបល់ ពាក្យដំបូន្មានរបស់លោកត្រូវឬទេនៅពេលនេះ ? » ។

ដើម្បីបញ្ជាក់សម្ដេចសីហនុឲ្យយល់នូវភ្នក់ភ្លើងសង្គ្រាមដ៏ពិតប្រាកដក្នុងទឹកដីខ្មែរ ដែលកំពុងផ្ទុះឡើងនោះ... ដូច្នេះក្រោយថ្ងៃ១៨មិនា១៩៧០ ព្រះមហាក្សត្រិយានីនិងរដ្ឋសភាខ្មែរ បានចាត់តំណាង២រូប គឺព្រះអង្គម្ចាស់នរោត្តម-កន្តុល ជាតំណាងព្រះរាជវាំង, លោកយ៉ែម-សំបូរ ជាតំណាងខាងផ្នែករដ្ឋាភិបាល បញ្ជូនទៅគាល់សម្ដេចសីហនុនៅទីក្រុងប៉ារីស៍ គឺសូមសម្ដេចសំណាក់នៅប្រទេសបារាំងសំរាកព្រះកាយគង់នៅស្ងៀមសិនចុះ ទំរាំកូនៗរៀបចំចាត់ចែងស្ថានការណ៍ឲ្យបានរៀបរយស្រួលបួលសិន ...កូនៗនឹងសូមយាងសម្ដេចឱរិលត្រឡប់ទៅកាន់ទីក្រុងភ្នំពេ-ញ ក្នុងឋានៈជាព្រមុខរដ្ឋដដែលវិញ ។

ប៉ុន្តែសម្ដេចសីហនុចចេស ក៏បដិសេធចោលសេចក្ដីសុំនេះទាំងស្រុង ដោយមិនព្រមជួបតំណាងទាំង២រូបនោះឡើយ រួចប្រកាសដឹកលទុកថា រដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋខ្មែរនិងសភាក្បត់ជាតិ ក្បត់រាជបល្ល័ង្កទៅវិញ ។

កាលណោះអតីតសហភាពសូវៀតថ្វាយយោបល់ សុំកុំឲ្យសម្ដេចយាងទៅកាន់ស្រុកចិនឡើយ...។ « អតីតសហភាពសូវៀតគាំទ្រលោកសេនាប្រមុខលន់-នល់នៅថ្ងៃទី១៧មេសា១៩៧៥ » ។

❑ ❑

❑

ជំពូកទី៤

★ ចិននិងយួនហាណូយបើកកលល្បិចបោកសម្ដេចសីហនុ !
★ ចិននិងយួនបើកអង្គប្រជុំបង្កើតរណសិរ្សប្រជាជនទាំងបីនៃឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិន (FUTPI) !
★ ចិន យួន និងលាវ គាំទ្រសម្ដេច !
★ សកម្មភាពបូជ្ជួយវាយកំទេចខ្មែរលន់-នល់ !

ចិននិងយួនហាណូយបើកកលល្បិចបោកសម្ដេចសីហនុ !

នៅវេលាម៉ោងមួយរសៀលនៃថ្ងៃទី១៨មិនា១៩៧០ រដ្ឋសភាខ្មែរបានប្រកាសទម្លាក់សម្ដេចសីហនុចេញពីតំណែងប្រមុខរដ្ឋ នៅពេលដែលសម្ដេចកំពុងតែសំណាក់នៅឯទីក្រុងម៉ូស្គូនៃអតីតសហភាពសូវៀត ។

ជូ-អេនឡាយលើកទឹកចិត្តសម្ដេចសីហនុនិងផាំ-យ៉ាំងដុងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសវៀតណាមខាងជើង ឲ្យបង្កើតរណសិរ្សមួយ ដែលគេនឹងប្រកាសបង្កើតនាខែមេសាមួយខែក្រោយមកទៀត ។ ថ្ងៃទី២៥មិនា, សម្ដេចសីហនុក៏បង្កើតរណសិរ្សមួយដែលមានឈ្មោះថា ៖ «រណសិរ្សរួបរួមជាតិកម្ពុជា» ដែលមានខៀវ-សំផន, ហ៊ូ-យន់, ហ៊ូ-នឹម ជាអ្នកគាំទ្រឥតលក្ខណ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាលលន់-នល់ ។

នៅថ្ងៃ២៥-២៦មេសា, ក្រោមការផ្ដើមគំនិតរបស់សម្ដេចសីហនុ និងក្រោមអធិបតីភាពរបស់រដ្ឋមន្ត្រីទី១ចិនជូ-អេនឡាយ, មានការបើកប្រជុំមួយទៀត ដើម្បីបង្កើត «រណសិរ្សរួបរួមជាតិទាំង៣នៃឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិន» ដែលមានទ្រង់សុផានវង្ស (លាវ), ផាំ-យ៉ាំងដុង (វៀតណាមខាងជើង), ង្វៀង-ហ៊ូថូ (វៀតណាមខាងត្បូង) ជាអ្នកចូលរួមប្រជុំ ។

បើតាមសេចក្ដីប្រកាសរួម... ទីកន្លែងប្រជុំនេះស្ថិតនៅចំព្រំដែននៃប្រទេសទាំងបីគឺ ចិន, លាវ និងវៀតណាម ។ តែបើយោងតាមសេចក្ដីសម្ភាសន៍មួយរបស់ទ្រង់សុផានវង្ស ជាមួយអ្នកកាសែតស្រីជាតិប៉ូឡូញម្នាក់, ទ្រង់សុផានវង្សបានអះអាងថា ការប្រជុំនេះបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅទីកន្លែងមួយនៃខេត្តកង់តុងស្រុកចិន ។

ជាមួយគ្នានេះ, ចិនប៉េកាំងចាត់បេសកជនពិសេសឲ្យទៅជួបលោកលន់-នល់នៅឯភ្នំពេញដើម្បីសុំចរចា ។ ចិនសុំឲ្យលោកលន់-នល់គិត ហើយសំរេចនូវកិច្ចសន្យា៣ខ រហូតដល់ដំណាច់ខែមេសា ។

កិច្ចសន្យា៣ខនោះគឺ ៖

១- សុំឲ្យរដ្ឋាភិបាលលោកលន់-នល់សំរួលការដឹកស្បៀង និងអាវុធគ្រប់យ៉ាងទៅឲ្យយៀកកុងកាត់តាមស្រុកខ្មែរ ដើម្បីវាយសឹកជាមួយវៀតណាមខាងត្បូង។

២- យល់ព្រមឲ្យយួនខាងជើងដាក់ទ័ពនៅស្រុកខ្មែរ ។

៣- យល់ព្រមទទួលស្គាល់បរិវារចិន ហើយសុខចិត្តធ្វើឃោសនាឲ្យពួកនេះតាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។

បើលោកលន់-នល់ទទួលស្គាល់ខទាំងបីនេះ ប៉េកាំងនឹងទាត់ចោលសម្តេចសីហនុ ហើយទទួលស្គាល់សាធារណរដ្ឋខ្មែរវិញ ។ តែលោកលន់-នល់មិនព្រម ។ ស្អែកឡើងថ្ងៃទី១៥សភា១៩៧០ ចិនប្រកាសទទួលស្គាល់សម្តេចសីហនុ ។ ម៉ៅ-សេទុងប្រកាសជាឧឡារិកថា ចិនស្ម័គ្រចិត្តផ្តល់ជំនួយជាទឹកប្រាក់ « តាមសម្តេចត្រូវការ » ព្រមទាំងប្រកាសថា ដល់ពេលណាសម្តេចទទួលជ័យជំនះសិនសឹមសងចិនវិញ... ចិនមិនគិតការប្រាក់ទេ ! ។

៥ថ្ងៃក្រោយមកទៀត គេក៏បានបង្កើតរដ្ឋាភិបាលមួយដែលមានឈ្មោះថា « រដ្ឋាភិបាលបង្រួបបង្រួមជាតិកម្ពុជា » ដែលមានសម្តេចប៉ែន-នុតជានាយក, ចៅ-សេងជារដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកខាងបេសកកម្មពិសេស ដែលដើរទាក់ទងគ្រប់បរទេ-ស ពិសេសពួកបស្ចឹមប្រទេស ។

ចិននិងយួនយៀកកុងជួយសម្តេចសីហនុដូច្នេះមិនទំនងទាល់តែសោះ ព្រោះខ្ញុំនៅចាំមាត់នៅឡើយថា ក្នុងបក្សកុម្មុយនិស្តឥណ្ឌូចិន គេបានចែងច្បាប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ណាស់ថា ដំណាក់ការជាដំបូងត្រូវកំទេចសក្តិភូមិ... ចុះឥឡូវនេះហេតុដូចម្តេចបានជាបក្សកុម្មុយនិស្តឥណ្ឌូចិនបែរជាគាំទ្រសម្តេចសីហនុ ដែលជាសក្តិភូមិទៅវិញ ? ។

ចំណែកឯខៀវ-សំផន មេខ្មែរក្រហមដែលមាននិន្នាការខ្មែរ ហើយដែលរត់ចោលស្រុកដោយសារការចោទប្រកាន់របស់សម្តេចសីហនុ ថាជាសត្រូវក្បត់ជាតិនោះ បែរជាស្លន់ស្លោឆ្លេឆ្លាបបួលគ្នាចុះហត្ថលេខាគាំទ្រសម្តេចសីហនុនៅថ្ងៃទី២៦-៣-៧០ នឹងគេដែរ ។

បុព្វហេតុដែលមានជាបញ្ហាស់បណ្តោយ ដូចបានអធិប្បាយមកខាងលើនេះក៏ដូចជាការនាំសាំងជាច្រើនពាន់តោន ទៅចាក់ស្រោចដុតប្រទេសកម្ពុជាតែម្តង ។ ព្រោះផាំ-យ៉ាំងដុងបានត្រៀមខ្លួនរង់ចាំឱកាសនេះជាយូរមកហើយ ។ លុះឱកាស

ល្មមកដល់យ៉ាងនេះ វាបញ្ជាឲ្យបូដូយបន្លំប្រើឃីហោខ្មែរក្រហម នៅលើដើមទ្រូងពាក់រូបសម្ដេចសីហនុគ្រប់ៗគ្នា យកលេសហក់លោតកញ្ច្រោលដូចភ្នំភ្លើង វាយសំរុកកំទេចសម្លាប់ខ្មែរលន់-នល់ ដែលជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាពិតៗ ព្រមទាំងស្រែកជយោសម្ដេចឪ ! (កាលណោះសម្ដេចឪរត់ចោលកូនខ្មែរ ទៅធ្វើជាឪយួនយៀកកុងជាបូដូយវិញ) ។

ខ្ញុំខំស្រាវជ្រាវរកពត៌មានខ្លះៗ ដែលស្ដីអំពីការដែលបូដូយបានចេញមុខវាយកំទេចប្រទេសខ្មែរដូចតទៅ ៖

★ កងពលធំលេខ១ ៖ កងវរសេនាធំលេខ101D មានបូដូយ២ពាន់នាក់តាំងនៅមូលដ្ឋានអង្គរបូរី (ខេត្តតាកែវ) ។

★ កងពលធំលេខ៥ ៖ កងវរសេនាធំលេខ174-05 និង 275 មានបូដូយប្រាំពាន់នាក់តាំងមូលដ្ឋាននៅស្នួល (ខេត្តក្រចេះ) ។

★ កងពលធំលេខ៧ ៖ កងវរសេនាធំលេខ141 165 និង 209 មានបូដូយប្រាំមួយពាន់ពីររយនាក់ តាំងមូលដ្ឋាននៅមេមត់ (ខេត្តកំពង់ចាម) ។

★ កងពលធំលេខ៩ ៖ កងវរសេនាធំលេខ95C 271 និង 272 មានបូដូយ៦ពាន់នាក់ តាំងមូលដ្ឋាននៅជប់ (ខេត្តកំពង់ចាម) ។

★ កងទ័ពលេខ B3 ៖ កងវរសេនាធំលេខ24 28 40 65 និង 95 មានបូដូយ១ម៉ឺន៨រយនាក់ តាំងមូលដ្ឋាននៅបរកែវ (ខេត្តរតនគិរី) បន្ថែមលើអង្គភាពនេះ នៅអមសេនាធិការ មានបូដូយ១ម៉ឺន២ពាន់នាក់ ។ ចំណែកឯក្រុមដឹកជញ្ជូនភស្តុភារសឹកមានបូដូយ២ម៉ឺន៣ពាន់នាក់ ។

★ កងពលធំលេខ៥០៩ ៖ តាំងមូលដ្ឋាននៅក្រែក-ស្នួល (ខេត្តក្រចេះ) យ៉ាងច្រើនមិនដឹងចំនួនពិតប្រាកដ ។ បូករួមទាំងអស់មាន ៖ ៦ម៉ឺន៥ពាន់នាក់ (ដោយមិនគិតកងពលធំលេខ៥០៩) ។

សកម្មភាពបូដូយវាយកំទេចខ្មែរលន់-នល់ !

ថ្ងៃទី២៧-៤-១៩៧០, បូដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចខ្មែរជាលើកទី១ នៅឈើខ្មៅ ស្រុកកោះធំ (ខេត្តកណ្ដាល) ។ បូដូយរុករានចូលយ៉ាងលឿន ធ្លាយមកដល់តាខ្មៅ រហូតដល់ក្បាលថ្នល់ ។

នៅថ្ងៃទី១៥មិថុនា១៩៧០, បូដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចខ្មែរនៅខេត្តកំពង់ធំ... យើងមើលពីកប៉ាល់ហោះ ឃើញច្បាស់បូដូយជាច្រើនម៉ឺនក្បាល ច្បាំងទល់

តួជាមួយកងទ័ពជាតិខ្មែរ ។ ទល់តួយ៉ាងនេះ ប៉ុដូយត្រូវស្លាប់គរលើគ្នាជាច្រើនពាន់ក្បាល, ចោលខ្មោចពាសពេញព្រៃដូច្នេះ, ប៉ុដូយត្រូវបរាជ័យដកថយ ។

នៅថ្ងៃទី២៨កញ្ញា១៩៧១, ប៉ុដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចបំផ្លាញទំនប់ទឹកព្រែកត្នោត ។

នៅថ្ងៃទី៥ឧសភា១៩៧២, ប៉ុដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចបំផ្លាញស្ពានព្រះមុនីវង្ស ។

ពីថ្ងៃទី១ដល់ថ្ងៃទី១២កក្កដា ប៉ុដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចខ្មែរនៅស្រុកអង្គតាសោម (ខេត្តតាកែវ) ។

ក្នុងខែសីហា, ប៉ុដូយចេញមុខពេញទីវាយកំទេចខ្មែរនៅកំពង់ត្របែក ។

នៅយប់ថ្ងៃទី៦ទៅ៧តុលា ប៉ុដូយជាច្រើនពាន់ក្បាលចេញមុខពេញទីវាយកំទេចបំផ្លាញស្ពានជ្រោយចង្វារ ។

នៅយប់ថ្ងៃទី៦ទៅ៧តុលា ប៉ុដូយជាច្រើនពាន់ក្បាលចេញមុខពេញទីវាយកំទេចបំផ្លាញស្ពានជ្រោយចង្វារ ។ ពេលវាដកថយទៅវិញ វាចោលខ្មោចនៅក្នុងសមរភូមិ៨៣ក្បាលល និងត្រូវកងទ័ពជាតិខ្មែរចាប់បាន៧ក្បាល ។

នៅថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៤ ប៉ុដូយជាច្រើនម៉ឺនក្បាលចេញមុខពេញទី ព័ទ្ធវាយកំទេចភូមិប្រសូតមានចម្ងាយប្រមាណ២គ.ម.ពីទីក្រុងស្វាយរៀង ។

★★★ គឺវិបត្តិខាងលើនេះហើយ ដែលខ្មែរអាយ៉ងយួនក្រុមហេង-សំរិន, ហ៊ុនសែនជាដើម វាសន្និដ្ឋានថា យួនមកជួយខ្មែរជាលើកទី២ ។

❑ ❑

❑

ជំពូកទី៥

* ★ យួនញុះញង់ខ្មែរឲ្យប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាលលន់-នល់ ។
* ★ វៀតយួនប្រើឈ្មោះសម្ដេចសីហនុដើម្បីជ្រើសរើសយោ-ធា ។
* ★ សហរដ្ឋអាមេរិកជួយខ្មែរលន់-នល់ពីរលើក ។
* ★ យោធាខ្មែរក្រហមបំបែកជា៣ក្រុម ។
* ★ វៀតកុងស៊ីវិលត្រឡប់ទៅស្រុកវិញ ។
* ★ យួនហាណូយបញ្ជូនខ្មែរវៀតមិញ៣ពាន់នាក់ មកកាន់ស្រុកខ្មែរ ។

យួនញុះញង់ខ្មែរឲ្យប្រឆាំងនឹងរដ្ឋាភិបាលលន់-នល់

យួនហាណូយជាវៀតកុងស្គាល់ចំណុចខ្សោយរាស្ត្រខ្មែរ ដែលជាអ្នកគោរពស្រឡាញ់សម្ដេចឪ, វាបញ្ជាឲ្យអតីតខ្មែរវៀតមិញប្រើយីហោខ្មែរក្រហម ដើរបំបះបំបោររាស្ត្រខ្មែរ ប្រឆាំងតទល់នឹងរដ្ឋាភិបាលលន់-នល់ ដោយវាយកលេសថា គាំទ្រសម្ដេចឪ ។ កាលណោះរាស្ត្រខ្មែរអ្នកស្រែចំការជាច់ស្រយាលនិងអ្នកស្រុកព្រៃភ្នំ ខ្វះការពិចារណា ក៏ស្ម័គ្រចិត្តគាំទ្រអតីតខ្មែរវៀតមិញ, ចំណែកឯយុវជនក៏ស្ម័គ្រគាំទ្រពួកនេះដែរ ដោយចូលធ្វើជាយោធាខ្មែរក្រហម ។

ចំណែករាស្ត្រខ្មែរអ្នកចេះដឹង ជាពិសេសអ្នករដ្ឋការដែលចេះត្រិះរិះពិចារណា ក៏យល់ថា ប្រទេសខ្មែរនៅពេលនេះមានគ្រោះថ្នាក់មកដល់ហើយ ក៏នាំគ្រួសាររត់ភៀសខ្លួនចូលកាន់ទីក្រុង ដែលមានរដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋជាអ្នកគ្រប់គ្រង ។

បញ្ហារាស្ត្រខ្មែររត់ចាកចេញពីទីកន្លែងដែលវារំដោះរួចហើយ នោះវាត្រេកអរណាស់, វាត្រូវតែអនុវត្តផែនការតឹងរ៉ឹងបន្ថែម គឺកំចាយបន្ថែម, ឧបមាដូចជាវារើសត្រីស្រស់ដាក់កញ្ជើផ្សេង ត្រីស្អុយដាក់កញ្ជើមួយផ្សេងទៀតជាស្រេច ដើម្បីអនុវត្តផែនការទី២ ។

ពេលនោះយួនហាណូយប្រើអាវុធ២យ៉ាង ដើម្បីសម្លាប់បំបាត់ពូជខ្មែរជាម្ចាស់ទឹកដីកម្ពុជាពិតៗ ។ អាវុធកម្លាំង វាប្រើសំរាប់សម្លាប់ខ្មែរលន់-នល់... អាវុធចិត្តសាស្ត្រ វាប្រើសំរាប់កំទេចខ្មែរសីហនុ ។

មើលចុះ ! ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១៨ មិនា ១៩៧០ ផ្ទុះឡើងភ្លាម, យួនហាណូយបង្កើតចលាចលខ្លាំងឡើងៗ ។ វាប្រើខ្មែរអាយ៉ងរបស់វាឲ្យទៅកាន់ភូមិខ្មែរ ដែលនៅតាមបណ្តោយព្រំដែនខ្មែរ-យួន ដើម្បីញុះញង់បំបះបំបោរខ្មែរ ជំរុញឲ្យធ្វើបាតុកម្មគាំទ្រសម្តេចឪជាញឹកញាប់ ។ ឧប្បត្តិហេតុនេះកើតឡើងពេលណា ខាងក្រសួងសន្តិសុខជាតិតែងតែហាមឃាត់... ដូច្នេះក្លាយទៅជាកើតវិវាទរវាងពួកបាតុករនិងអាជ្ញាធរ ដែលបណ្តាលឲ្យមានការវាយតប់តទល់គ្នារហូតដល់របួសនិងស្លាប់ជាច្រើន ។

ដូចជានៅថ្ងៃទី២៩ មិនា ១៩៧០... នៅខេត្តកំពង់ចាម, វៀតកុងនិងអតិតខ្មែរវៀតមិញបបួលខ្មែរឥស្លាមនិងអ្នកស្រុកខ្មែរលើ (ព្រៃភ្នំ) មានចំនួន៤ម៉ឺននាក់ នាំគ្នាចូលទៅកាន់ភូមិនានា ញុះញង់បំបះបំបោររាស្ត្រខ្មែរស្លូតត្រង់ ហើយហែរជាក្បួនបាតុកម្មសំដៅចូលទៅកាន់ទីក្រុងកំពង់ចាម ដោយយកលេសថា ទៅគាំទ្រសម្តេចឪ ។ តែក្រុមបាតុករដុតដំណាក់សម្តេចសីហនុ ដុតសាលាដំបូង...។ ពេលនោះមានតំណាងរាស្ត្រពីរនាក់ស្ម័គ្រចិត្តទទួលបន្ទុកចេញទៅជួបក្រុមបាតុករ ដើម្បីធ្វើអន្តរាគមន៍សំរុះសំរួល... តែមានឃាតករអាថ៌កំបាំងសម្លាប់លោកតំណាងរាស្ត្រទាំងពីរនោះចោលភ្លាមទៅ ។ ក្រុមបាតុករចូលព័ទ្ធសាលាខេត្តកំពង់ចាម ស្រែកកំហ៊ែញបង្ខំតម្រូវឲ្យកេណ្ឌឡាន ដើម្បីដឹកនាំក្រុមវាទៅកាន់រដ្ឋធានីភ្នំពេញ ។ កំហ៊ែញបានហើយ ក្បួនឡានក៏ធ្វើដំណើរទៅកាន់រដ្ឋធានីភ្លាម ។ មកដល់ភូមិគគី ចំពេលបឹទចរាចរ ។ ភ្នាក់ងារយាមល្បាតក៏ហាមឃាត់ តែពួកបាតុករដ៏សាហាវអស់នោះមិនព្រមស្តាប់ ជាហេតុធ្វើឲ្យភ្នាក់ងារយាមល្បាតបាញ់រះទៅលើបាតុករ បណ្តាលឲ្យស្លាប់និងរបួសជាច្រើន ។ គេឃើញខ្មោចស្លាប់នៅនឹងកន្លែងកើតហេតុចំនួន៤០នាក់ ។ អ្នកដែលត្រូវរបួសធ្ងន់ៗ ក៏វិលត្រឡប់ទៅខេត្តកំពង់ចាមវិញ ហើយក៏ស្លាប់ដោយរបួសធ្ងន់នោះអស់៦០នាក់ទៀត ។ ក្រុមបាតុករក៏បំបែកជួរ រួចវិលត្រឡប់ទៅកាន់លំនៅរៀងៗខ្លួនវិញ ដោយនាំទាំងគំនុំគុំគួនក្តៅក្រហាយទៅជាមួយផងហើយសន្យានឹងសងសឹកឲ្យបងប្អូន មិត្តភ័ក្តិដែលត្រូវគ្រាប់កាំភ្លើងរបស់កងទ័ពជាតិ...។

ឆ្លៀតឱកាសនោះ អតិតខ្មែរវៀតមិញញុះញង់បន្ថែម រួចសំរាំងជំរើសបានទាហានយ៉ាងច្រើន ដែលដុះចិត្តយ៉ាងមុតថា ត្រូវតែសងសឹកជំនួសគ្រួសារ និងដណ្តើមអំណាចពីលន់-នល់យកមកថ្វាយសម្តេចឪវិញ ។

ដូច្នេះសង្គ្រាមក្នុងប្រទេសខ្មែរ ដែលផ្ទុះឡើងចាប់ពីឆ្នាំ១៩៧០ដល់ចុងឆ្នាំ១៩-៧៣ គឺបូដួយទៅវាយកំទេចខ្មែរ... ប៉ុន្តែមតិខ្មែរនិងបរទេសជាច្រើនបានយល់ច្រឡំនៅពេលនោះថា ខ្មែរសីហនុវាយកំទេចខ្មែរលន់-នល់ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកបូដួយដែលហ៊ាន « យកបាយមកលាបមាត់ពពែ » នៅពេលនោះក៏ព្រោះតែមានការស្រែកអំពាវនាវរបស់សម្តេចសីហនុ តាមវិទ្យុពីប៉េកាំងមកឲ្យរាស្ត្រខ្មែរក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងពួក «អាក្បត់ឆ្កែបំរើអាមេរិកាំង » ។

ក្នុងឆ្នាំ១៩៧០, តាមទីក្រុងនានានៃប្រទេសខ្មែរ មានកើតចលាចលដ៏ប្លែកៗ គឺកូនសិស្សអនុវិទ្យាល័យនិងវិទ្យាល័យ បះបោរធ្វើបាតុកម្មវាយអាណិកជនជាតិយួ ន ។ ព្រឹត្តិការណ៍ប្លែកៗទាំងនេះមិនដឹងចេញពីប្រភពណាទេ ។ លុះមានរឿងមិនទំនងយ៉ាងនេះ អាណិកជនជាតិយួនដែលមានលទ្ធភាពនិងមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់ ក៏នាំគ្រួសារធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ទៅកាន់ស្រុកយួនវិញ មានចំនួននៅពេលនោះប្រមា-ណ១០ម៉ឺននាក់ ។ ឆ្លៀតឱកាសដ៏ល្អនេះ វៀតកុងសំរាំងជ្រើសរើសយុវជនយួនក្មេងៗដែលរៀនសូត្រចេះអក្សរ ចេះភាសាខ្មែរជ្រៅជ្រះ បានជាច្រើនពាន់នាក់ រួចបញ្ជូនបញ្ចូលសាលាយោធា ។ លុះរៀនចេះចប់យុទ្ធវិធីកលល្បិចនិងមនោគមវិជ្ជាកុម្មុយនិស្តស្រេចបាច់... វាបំពាក់ស័ក្តិជាអនុសេនិយត្រី (ស័ក្តិ១) ដល់ពួកនោះហើយក៏ប្រែដាក់ឈ្មោះជាខ្មែរ រួចបញ្ជូនវិលត្រឡប់ចូលមកកាន់ប្រទេសខ្មែរវិញចាត់តែងតាំងជាមេកាន់ក្តាប់យោធាខ្មែរក្រហមដែលស្រឡាញ់សម្តេចឪ គឺផ្លាស់មកជំនួសបូដួយដែលមិនចេះភាសាខ្មែរ ។

ក្រុមស័ក្តិ១នេះត្រេកអរណាស់ ព្រោះបានវិលមកសងសឹកចំពោះខ្មែរ ដែលពេលមុនមានពួកអាថ៌កំបាំងបាននាំធ្វើបាតុកម្មវាយគ្រួសាររបស់វាកាលពីវានៅក្មេ-ងៗ ។

ពីរដ្ឋធានីវ៉ាស៊ិនតោន លោកប្រធានាធិបតីអាមេរិកាំងនិចសុន ដែលមិនស្គាល់គំនិតខូចរបស់យួន បានចេញបញ្ជាប្រើកងទ័ពយួនខាងត្បូង ឲ្យចូលមកធ្វើប្រតិ-បត្តិការបោសសំអាតក្នុងដែនដីខ្មែរជំរៅ៤០គ.ម. ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី៣០-៤-៧០ ដល់ថ្ងៃ៣០-៦-៧០ ។ ឱកាសល្អមកដល់យ៉ាងនេះ យួនខាងត្បូងបញ្ជូនកងទ័ពរថក្រោះកាំភ្លើងធុនធ្ងន់ចំនួន២ម៉ឺនប្រាំពាន់នាក់ ចូលតាមចំពុះទា (ខេត្តស្វាយរៀង) មករាតត្បាតស្រុកខ្មែរ, វាយកំទេចសម្លាប់ខ្មែរស្លូតត្រង់ ដើម្បីនឹងសងសឹកឲ្យជនជាតិវាដែលត្រូវរងគ្រោះដោយសារបាតុកម្មរបស់និស្សិតខ្មែរនោះ ។ ទំហំនៃការសងសឹកនេះមានក៏រឹតលើសពីបាតុកម្មចំនួន១០០ដង ។

មើលចុះ! វាបាញ់សម្លាប់រាស្ត្រខ្មែរស្លូតត្រង់ដែលមានទីលំនៅតាមបណ្តោយព្រំដែនខ្មែរ-យួនយ៉ាងចេញមុខ យ៉ាងស្របច្បាប់ ។ ប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិគ្រប់បែ

បយ៉ាង ប្លន់ដឹកជញ្ជូនតាមឡាន តាមឧទ្ធម្ភាគចក្រប្រកបដោយជោគជ័យ... រួចវាដុតបំផ្លាញផ្ទះខ្មែរខ្ទេច ។ល។

ដូច្នេះបង្ហាញឲ្យឃើញថា យួនណាក៏ដូចជាយួនណា គឺជាសត្រូវស្ទួរពូជរបស់ខ្មែរយើងជានិច្ច ។

ពីរដ្ឋធានីវ៉ាស៊ិនតោន លោកប្រធានាធិបតីនិចសុនប្រកាសជាឧឡារិក ថាជួយសាធារណរដ្ឋខ្មែរម្តងទៀត ។ ដូច្នេះចាប់ពីថ្ងៃ៧-៣-៧៣ ដល់ថ្ងៃ១៥-៨-៧៣ អាមេរិកាំងក៏ដឹកគ្រាប់បែកមកសាបព្រួសលើប្រទេសកម្ពុជាចំនួន៨ម៉ឺនតោនក្នុងមួយខែៗ ក្នុងគោលបំណងជួយបញ្ចប់សង្គ្រាមឲ្យបានឆាប់ ។

ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ដូចវាយទឹកបង្អើលត្រី គឺបានប្រយោជន៍ទៅវៀតកុងទាំងអស់ ព្រោះបូដូយមានការពិសោធន៍យ៉ាងហ្មត់ចត់ វាអាចគេចចាកផុតគ្រោះថ្នាក់បានយ៉ាងងាយ ។

មើលចុះ ! អាមេរិកាំងជួយខ្មែរពីរលើក... រាស្ត្រខ្មែរត្រូវរងគ្រោះស្លាប់អស់ចំនួនម្ភៃម៉ឺន (២00,000) នាក់ ។

រីឯរាស្ត្រខ្មែរជាច្រើនសែននាក់ទៀតដែលនៅសល់ពីស្លាប់ ក៏ខ្វះទីជំរក ខ្វះទីពំនឹង ។ បើរត់ចូលទៅកាន់ទីក្រុង ច្បាស់ជាដាច់ពោះស្លាប់, ព្រោះគ្មានលុយកាក់, គ្មានអ្វីនឹងបរិភោគ, ទំនិញឡើងថ្លៃហួសក៏រឹត...

អុញ... បើដើរដល់ច្រកទ័លយ៉ាងនេះ តើរត់ទៅជ្រកឯណាទៅ ? ។ ដូច្នេះរាស្ត្រខ្មែរទាំងឡាយនោះ ត្រូវតែបង្ខំចិត្តផ្សងព្រេងរត់ចូលព្រៃ ពឹងវៀតកុង ពឹងអតិតខ្មែរវៀតមិញ ។ ពេលនោះវៀតកុងស្រង់យកប្រយោជន៍ ប្រកបដោយជោគជ័យដ៏ធំធេង ។ វៀតកុងនិងខ្មែរអាយ៉ងយួនតម្រៀបជួរគ្នាឈរចាំទទួលរាស្ត្រខ្មែរអភ័ព្វទាំងឡាយនោះ ដោយទឹកមុខញញឹមសប្បាយរីករាយ ។ វៀតកុងបានដៃក៏ឆ្លៀតញុះញង់បន្ថែមធ្វើឲ្យរាស្ត្រខ្មែរទាំងអស់នោះយល់ច្រឡំព្រមទាំងមានទីអាង ក៏តាំងដុះចិត្តជាសត្រូវចំពោះជាតិរបស់ខ្លួន ។ ត្រូវតែសងសឹកចំពោះសាធារណរដ្ឋ ត្រូវតែកំទេចសាធារណរដ្ឋ ដណ្តើមអំណាចមកថ្វាយសម្តេចឪវិញ ។

ពេលនោះយុវជនខ្មែរក៏ស្ម័គ្រចិត្តចូលបំរើវា គឺចូលជាយោធាយ៉ាងច្រើនលើសលប់ ។

❑

វៀតកុងចាត់បំបែកយោធាជាបីក្រុម

ក្រុមទី១ ៖ កុមារតូចៗអាយុពី៩ទៅ១៣ឆ្នាំ ដាក់ឈ្មោះជាក្រុមត្រីកញ្ចុះ ដែលមានមេកាន់ក្តាប់ គឺអតិតចោរព្រៃឬមនុស្សយង់ឃ្នងខ្វះសីលធម៌ ។

ក្រុមទី២ ៖ យុវជនពេញវ័យ ស្ម័គ្រចិត្តកំទេចខ្មែរលន់-នល់ ដណ្តើមអំណាចមកថ្វាយសម្តេចឪ មានចំនួនជាងបួនម៉ឺននាក់ ។

ក្រុមទី៣ ៖ យុវជនដែលថ្លែងការណ៍ស្មោះត្រង់ប្រាប់វៀតកុង ថាខ្លួនស្ម័គ្រចិត្តកំទេចសក្តិភូមិនិងចក្រពត្តិ ។ ក្រុមនេះមិនដឹងចំនួនទេ ។ វៀតកុងដឹកនាំទៅកាន់ទីអាថ៌កំបាំង ។

នៅចុងឆ្នាំ១៩៧៣... គំរោងការទី១របស់វាបានសំរេចជោគជ័យដ៏ធំធេង ព្រោះយោធាក្រុមទី២អាចបន្តសង្គ្រាមកំទេចខ្មែរលន-នល់ជំនួសវាបានហើយ ។ វៀតកុងធ្វើពុតសុំលាយោធាដ៏កំសត់នោះ វិលត្រឡប់ទៅស្រុកវាវិញ ។ ពេលលាគ្នានោះ បូដូយឱបយោធាខ្មែរក្រហម យំសស្រាក់ថ្លែងសំដីផ្អែមល្ហកថា ៖ ឥឡូវនេះមិត្តៗរឹងដៃរឹងជើង មានមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់ អាចទប់ទល់ចំពោះសត្រូវដោយខ្លួនឯងបានហើយ... មិត្តពុំចាំបាច់ពឹងផ្អែកពួកខ្ញុំទៀតទេ... ពួកខ្ញុំលាសិនហើយ ដើម្បីចៀសវៀងកុំឲ្យខ្មែរវង្វេង ចោទពួកខ្ញុំថាចូលមកឈ្លានពាន ។ បើមិត្តត្រូវការអាវុធ ពួកខ្ញុំនឹងផ្តល់ជូន... បើទៅអនាគតមិត្តត្រូវការពួកខ្ញុំ ពួកខ្ញុំនឹងចូលមកជួយភ្លាម ។

ពេលនោះយោធាខ្មែរក្រហមក៏យំ, បូដូយក៏យំ, ឱបគ្នាសំលាគ្នា ។ ខ្មែរនិងយួនយំចេញទឹកភ្នែកដូចគ្នា ប៉ុន្តែមានន័យខុសគ្នាស្រឡះ ។

យោធាខ្មែរក្រហមយំដោយស្តាយបែកចេញពីមិត្តដ៏មានគុណ ដែលខំចំណាយពេលជួយបង្ហាត់ចង្រៀនយុទ្ធវិធី ព្រមទាំងផ្តល់អាវុធឲ្យក្រុមខ្លួនយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ រួចវិលត្រឡប់ទៅស្រុកវិញដែនទេ ។ល។

ចំណែកវៀតកុង, ជាពិសេសបូដូយ, វាយំព្រោះវាត្រេកអរជាក្រៃលែង នូវមហាជោគជ័យនៃគំរោងការទី២ ដែលយួនហាណូយអត់ធ្មត់ព្យាយាមញុះញង់ពន្យល់ខ្មែរ ឲ្យយល់ច្រឡំបែកបាក់គ្នា ក្នុងរយៈ១០ឆ្នាំទើបបានសំរេចជាស្ថាពរនៅពេលនេះ ។ ដូច្នេះវារុញក្បាលឲ្យសម្លាប់គ្នាសិនចុះ ។ មុនពេលវៀតកុងបញ្ជាឲ្យបូដូយបែកចេញពីយោធាខ្មែរក្រហម, ហាណូយដឹកជញ្ជូនខ្មែរក្លែងក្លាយមួយក្រុម ជាច្រើនពាន់នាក់ ឲ្យចូលមកកាន់ក្តាប់យោធាខ្មែរក្រហមជំនួសវា រួចរួបរួមធ្វើការជាមួយអតិតខ្មែរវៀតមិញបន្តសង្គ្រាមតទៅទៀត...។

« ក្រុមខ្មែរក្លែងក្លាយនេះ គឺក្រុមយុវជនអណិកជនជាតិយួន ដែលបានរៀន